

Sygn. akt I Ns 633/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: st.sekr.sąd. M. K.

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2018 roku w Słupsku

na posiedzeniu jawnym

sprawy z wniosku Starosty S.

przy udziale Ł. P. i E. B.

o przepadek pojazdu

postanawia:

1/ oddalić wniosek;

2/ przyznać kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu uczestnika Ł. P. - radcy prawnemu L. K. wynagrodzenie w kwocie 295,20 zł (dwieście dziewięćdziesiąt pięć złotych i 20/100) i zwrot wydatków w kwocie 15,60 zł (piętnaście złotych i 60/100).

sygn. akt I Ns 633/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Starosta S., reprezentowany przez R. prawnego, wniósł o orzeczenie na rzecz Powiatu S. przepadku pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), stanowiący własność uczestnika Ł. P..

Ponadto wniósł o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 16.12.2015 roku funkcjonariusz Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Miejskiej Policji w S. wydał dyspozycję usunięcia z ulicy (...) w miejscowości D. pojazdu marki V. (...) nr rej. (...).

Pismami z dnia 7./04.2016 roku i z dnia 10.05.2016 roku Komenda Miejska Policji w S. informowała uczestnika o usunięciu pojazdu stanowiącego jego własność z drogi i umieszczeniu go na parking strzeżonym firmy (...) w K.. Pisma zawierały pouczenie i skutkach nieodebrania pojazdu.

Wnioskodawca powołał się na to, że od dnia usunięcia pojazdu z drogi upłynął okres ponad 3 miesięcy. Brak jest danych pozwalających na ustalenie, że nieodebranie pojazdu nastąpiło z przyczyn niezależnych od uczestnika. Ponadto wnioskodawca podał, że nie istnieją przesłanki pozwalające nas wyprowadzenie wniosku, że orzeczenie przepadku pojazdu będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Natomiast dalsze pozostawianie na parking będzie generowało nieuzasadnione koszty.

Kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu uczestnika Ł. P., radca prawny, w odpowiedzi na wniosek (k. 53 - 55) wniósł o oddalenie wniosku w całości. Ponadto wniósł o przyznanie wynagrodzenia powiększonego o stawkę podatku VAT oraz o zwrot wydatków z tytułu korespondencji w kwocie 15,60 zł.

W uzasadnieniu zarzucił, że nie sposób uznać, że zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przepadku.

Zakwestionowane zostało usunięcie pojazdu z drogi powołaniem się na to, że z dyspozycji usunięcia pojazdu z drogi nie można jednoznacznie stwierdzić z jakich faktycznie przyczyn pojazd został usunięty, co podważa zasadność jego usunięcia.

Kurator zarzucił również to, że na podstawie powiadomień nie można uznać, że właściciel został prawidłowo powiadomiony w rozumieniu przepisu art. 130a ust. 10 ustawy Prawo o ruchu drogowym, albowiem wnioskodawca nie wykazał, aby w terminie wysyłania powiadomień uczestnik mieszkał pod adresem ul. (...) w D..

Z tego też względu nie można ustalić, z jakich przyczyn pojazd nie został odebrany i czy były to przyczyny niezależne od właściciela pojazdu.

Ponadto nie można przyjąć za wnioskodawcę, że orzeczenie przepadku nie będzie pozostawało w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego. Takie twierdzenie nie jest poparte żadnym wiarygodnym dowodem.

Sąd Rejonowy w Słupsku w dniu 8.01.2018 roku **weswał do udziału w sprawie w charakterze uczestnika E. B.** (k. 81), która nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.12.2015 roku została wydana dyspozycja usunięcia pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) z drogi przy ulicy (...). W dyspozycji wskazano, że pojazd odebrano od Ł. J. przyczynę usunięcia wskazano art. 130a ust. 1 pkt. 6 UORD.

Wskazano, że pojazd ma następujące widoczne uszkodzenia: lewa strona pojazdu i próg, drzwi tył i przód, błotnik przód, porysowana powłoka lakiernicza.

(dowód: dyspozycja usunięcia pojazdu z drogi k. 7)

W dniu 28.05.2015 roku została zawarta umowa sprzedaży pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) pomiędzy sprzedającym D. Z., a kupującym P. K..

(bezsporne: umowa sprzedaży z dnia 28.05.2015 roku k. 10)

W dniu 14.06.2015 roku została zawarta umowa sprzedaży tego pojazdu pomiędzy sprzedającym A. P., a kupującym P. P..

(bezsporne: umowa sprzedaży z dnia 14.06.2015 roku k. 11)

W dniu 24.08.2015 roku została zawarta umowa sprzedaży tego pojazdu pomiędzy sprzedającym P. P. i A. P., a kupującym Ł. P..

(bezsporne: umowa sprzedaży z dnia 24.08.2015 roku k. 12)

W dniu 26.12.2015 roku została zawarta umowa sprzedaży tego pojazdu pomiędzy sprzedającym Ł. P., a kupującym E. B..

(bezsporne: umowa sprzedaży z dnia 26.12.2015 roku k. 67)

W dniach 7.04.2016 roku i 10.05.2016 roku zostały sporządzone i przesłane powiadomienia kierowane do Ł. P. pod adres ulica (...) w D. o usunięciu z drogi pojazdu V. (...) nr rej. (...), umieszczeniu na parkingu strzeżonym i skutkach nieodebrania pojazdu. Przesyłki nie zostały odebrane przez adresata.

(pismo z dnia 7.04.2016 roku k. 13, koperta k. 14, powiadomienie z dnia 10.05.2016 roku k. 15, koperta k. 16)

W dniu 28.12.2015 roku zostało wydane zezwolenie na rzecz E. B. na odbiór pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) z parkingu. Zezwolenie zostało przez E. B. odebrane w dniu 28.12.2015 roku.

(bezsporne: zezwolenie na odbiór pojazdu k. 68)

Pismem z dnia 10.01.2018 roku do E. B. zostało przesłane powiadomienie o usunięciu z drogi pojazdu V. (...) nr rej. (...), umieszczeniu na parkingu strzeżonym i skutkach nieodebrania pojazdu. Przesyłka nie została odebrana przez adresata. Zwrot przesyłki nastąpił w dniu 29.01.2018 roku.

(dowód: powiadomienie z dnia 10.01.2018 roku k. 92, koperta k. 93)

W dniu 9.11.2009 roku została wydana decyzja wobec Ł. P. o cofnięciu uprawnień kategorii (...) na okres od dnia 23.09.2009 roku do dnia 23.09.2010 roku.

(dowód: odpis decyzji z dnia 2.11.2009 roku k. 66)

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Na mocy przepisu art. 130a ust. 1, ust. 5 „c”, ust. 10 i ust. 10 „a” i ust. 10 „e” ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2018.650), pojazd jest usuwany z drogi na koszt właściciela w przypadku kierowania nim przez osobę nieposiadającą uprawnienia do kierowania pojazdami albo której zatrzymano prawo jazdy i nie ma możliwości zabezpieczenia pojazdu poprzez przekazanie go osobie znajdującej się w nim i posiadającej uprawnienie do kierowania tym pojazdem, chyba że otrzymała ona pokwitowanie, o którym mowa w art. 135 ust. 2.

Pojazd usunięty z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1-2, umieszcza się na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłaty za jego usunięcie i parkowanie.

Starosta w stosunku do pojazdu usuniętego z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia. Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania pojazdu.

Starosta występuje z wnioskiem, o którym mowa w ust. 10, nie wcześniej niż przed upływem 30 dni od dnia powiadomienia.

W sprawach o przepadek pojazdu sąd stwierdza, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przepadku, w szczególności, czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne z zasadami współzycia społecznego.

Wnioskodawca powołał jako podstawę usunięcia pojazdu z drogi cofnięcie uprawnień kierującego pojazdem Ł. P..

Wniosek o orzeczenie przepadku pojazdu nie zasługiwał na uwzględnienie, albowiem w czasie gdy zawiadomienie o skutkach nieodebrania pojazdu było wysyłane do Ł. P. pismami z dnia 7.04.2016 roku i 10.05.2016 roku, nie był on już właścicielem przedmiotowego pojazdu. Pojazd został sprzedany E. B. i na jej rzecz wydano zezwolenie na odbiór pojazdu z parkingu. Dopiero w piśmie z dnia 10.01.2018 roku E. B. została zawiadomiona o skutkach nieodebrania

pojazdu. Do dnia zamknięcia posiedzenia w sprawie, tj. do dnia 26.04.2018 roku nie upłynął trzymiesięczny termin na odebranie pojazdu z parkingu.

Z powyższych względów sąd na podstawie przepisu art. 130a ust. 1, ust. 10 i ust. 10 „e” ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U.2018.650), wniosek oddalił, o czym orzekł w punkcie pierwszym sentencji postanowienia.

Na mocy przepisu art. 520 par. 2 k.p.c. w zw. z par. 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13.11.2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej, w zw. z par. 8 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych sąd przyznał kuratorowi uczestnika rady prawnemu L. K. wynagrodzenie w wysokości 295,20 zł (240 zł + 23% podatku od towarów i usług) i zwrot wydatków w kwocie 15,60 zł, o czym orzekł w punkcie drugim sentencji postanowienia.